

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

WAA. World Painting

Inauguració: Dijous, 15 de desembre de 2005, 19.00 h.

Exposició: 15.12.2005 – 04.03.2006. Dimarts a dissabtes de 10.30 a 13.30 h. i 16.30 a 20.30 h.

Artistes: Jesper Dalgaard, Benjamin Edwards, Pauline Fondevila, Cristina Gómez Barrio, Sharon Houkema, Abigail Lazkoz, Tor-Magnus Lundebjerg i Silvia Prada.

El mundo como lo imagino o como me temo que es és una invenció, un acostament clarament emocional a nocions com realitat o context. A partir d'aquest plantejament fàcilment es reconeix l'accés a nocions properes a un pensament d'arrel romàntica segons el qual cada artista a través de la seva obra construeix un món propi. Tanmateix aquest no és l'interès específic d'aquesta exposició. La referència al "món" que es planteja és a aquest tal com el percebim, habitem, gaudim o patim. Els artistes seleccionats parteixen, doncs, de la realitat, d'una realitat conformada per les imatges que apareixen als *media*, a les revistes de tendències o al seu entorn quotidià. Aquesta noció estarà sempre present, com a lloc de la observació. Constitueix un punt de partida per posar en comú obres que contenen aquestes possibilitats: la de comentar allò observat des d'un punt de vista crític o recreatiu i la de generar quelcom completament nou, una invenció possible, més o menys utòpica o preocupada.

Paral·lelament s'ha considerat l'interès de que algunes de les obres fossin creades al propi espai de l'exposició. Aquesta opció ofereix la possibilitat de construir petits reductes en els que els artistes desenvolupin els seus mons, sota un concepte, aquest cop sí, amb cert caire més romàntic. La immediatesa que representa el dibuix és un dels principis que s'activen a l'aprehensió de l'exposició. La manera en que cada un dels treballs és presentat, les dinàmiques dels propis artistes en el desenvolupament dels projectes i en definitiva, el procés complet de l'exposició venen a posar en evidència la existència de múltiples nivells d'acostament a assumptes d'una complexitat ineludible.

Jesper Dalgaard (Skive, Dinamarca, 1974), a través dels seus dibuixos recrea un univers habitat per éssers mínims. Les relacions d'amor, confiança, por i traïció són explicitades a través de personatges esquemàtics que es mouen per entorns a la seva mida i sense aparents opcions emocionals.

La sèrie *Automatic City* de Benjamin Edwards (Iowa City, Iowa, Estats Units, 1970) de la qual ara presentem una selecció, proposa estructures urbanístiques pròpies d'un possible futur ultra tecnificat, paisatges visualitzats a través d'entorns dotats de certa virtualitat. És al mateix temps una experiència d'una possible realitat desmaterialitzada, conformada per dades i que constitueix en definitiva una possible utopia (o distopia).

A *Galeria Estrany-de la Mota*, 16 de novembre de 2005 (de Nacho Vegas a Francesc Ruiz), Pauline Fondevila (Le Havre, França, 1972) presenta un mapa dels seus referents actuals. No es tracta únicament de referències artístiques o culturals, sinó també de relacions d'afecte i proximitat. La instal·lació que ara presenta constitueix un perfecte resum de la seva obra fins al moment, una síntesis del seu univers i interessos.

Cristina Gómez Barrio (Madrid, 1973) a la seva sèrie *Poco cielo en los periódicos* presenta un projecte en procés en el que mitjançant el gest d'aïllar amb un dibuix molt senzill la part que a les portades de diversos diaris correspon al cel a les fotografies, posa en evidència la manera en què es transmet la informació a través dels *media*. La manera en que es pot captar o disminuir l'atenció dels lector sobre un fet o un altre. En certa manera es tracta d'un anàlisi sublimat de la recepció de la informació i l'espai de la interpretació possible de la mateixa.

El món laberíntic que proposa Sharon Houkema (Drachten, Holanda, 1975) constitueix un joc de vasos comunicants i carrerons sense sortida, d'espais de la comunicació i del moviment, simbolitzat a través dels mitjans de transport i d'aquests com modes de desplaçament o de possible fugida, que ens ocasions pot resultar frustrada.

Abigail Lazkoz (Bilbao, 1972) mostra un dibuix en el que simbolitza nocions de poder i de control en la seva representació d'un món tancat que conté restes de desgast i constitueix un bucle infinit amb poc espai per a la llibertat personal.

Night Vision, la instal·lació que Tor-Magnus Lundeby (Fredrikstad, Noruega, 1966) ha creat per la exposició proposa un exercici de termes oposats, del món com espai de trobada i de xoc entre la llum i la foscor. Entre la brillantor cegadora del mirall i el reflex d'un Àfrica desgastada i calaveritzada es troba la presentació d'unes relacions basades en l'abús de poder i el gaudi extrem.

Silvia Prada (Ponferrada, León, 1969) ens situa davant d'una de les majors icones de la cultura de tendències. Kate Moss constitueix el màxim exemple de l'atracció per la imatge i la moda i actualment és una heroïna al mateix temps controvertida i reivindicada per la seva sobreexposició i exageració mediàtica.

— Maribel López

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ DE GALERISTES INDEPENDENTS
D'ART DE CATALUNYA

*Per a més informació i/o imatges contactar amb galeria@estranydelamota.com.